

לאמריקה היתה מישפחת קנדי - לישראל יש עכשיו מישפחת נבון

ללחץ ידיים. קציר היה כמי שהשלים עם גורלו. פנים קפואים, חיוך או משלו יותר מ"תודה רבה" קצרה, רק כשלוחץ-ידי היה יריד ותיק.

אלה שסיימו ללחץ את ארבע הידיים הנשיאותיות יצאו אל המידשאה רחבת הידיים של המישכן. בהזמנת לקבלת-הפנים התבקשו האורחים לבוא בלבוש חם, מפאת צינת הלילה הירושלמי, אולם הדוחק הי רב וההתכנסות הקרובה, כתף בכתף, היו חמים מכל לבוש. בקצה המידשאה ניגנה תזמורת צה"ל, בניצוחו של יצחק ("זיקי") גראציאני, נעימות קלות ועיבודים לשירים עיבריים. עוד בשעות אחר-הצהריים קיבל גראציאני מאופירה נבון רשימה של שירי ילדים האהובים על גינה בת החמש וארו בן הארבע, בתו ובנו של הנשיא. התירו מורת אכן ניגנה את כולם, מלבד אחד. "למה הם לא מנגנים את היפריהיפו היפרי פוטס?" שאל ארו הקטן את אמו. "למה אתם לא מנגנים את היפריהיפו היפופוטס?" שאלה הגברת הראשונה את המנצח.

לתור: "אתה חושב שנגיע ללחץ ידיים עוד בקדנציה הזאת?"

נבון היה לבבי. שמורה היתה לו מילה מתאימה לכל אדם, דבר-לצון או חיוך. הוא זה שזים את לחיצות-הידיים החמות יותר, או את הנשיקות על הלחי. מברכיו עדיין לא ידעו כיצד לפנות אליו: "יצחק" או "אדוני הנשיא". אופירה היתה יפה וזוהרת. היא זכרה לשאול לשלום של בני-מישפחה, להזכיר חוויות משותפות ופגישות לכל מברכיה, והודיעה לכולם: "תבואו לבקר אצלנו גם כאן".

אשת הנשיא

הסירה נעליים

ב ינה קציר היתה שקטה ונעימה. אחרי דקות אחדות, דקות של עמידה, וכש הבינה מתוך נסיונה כאשת הנשיא שהטור יארך עוד שעה ארוכה, הסירה את נעליה, החזיקה אותן ביד שמאל וביד ימין המשיכה

בוסתן ספרדי

אחרי שמרבית האורחים התפרדו לבתיהם הצטלמה הי מישפחה הנשיאותית בתמונה הנשיאותית הרשמית הראשונה שלה, על הדשא במישכן הנשיא. מימין לשמאל: שרה נבון, בתו של אחי הנשיא, אופירה נבון כשעל ברכיה הבן ארו, יצחק נבון כשעל ברכיו הבת גינה.

כ ודם ערכו השוואות. חלק מתוך ציון העובדות, אחדים מתוך ידידות ואהבה, היו גם שמתוך קנאה. ההשוואות החלו, ביים השני האחרון, כבר בכניסה למישכן הכנסת.

הנשיא, שבאותם רגעים היה עדיין הי נשיא המועד, יצחק נבון, מלווה עלידי יושבראש הכנסת וקציני-מישמה, נופף בידו לצלמים שהריעו לו מעל מירפסת המישכן. אפריים קציר, שבאותם רגעים עדיין היה נשיא המדינה, עבר את מחסום מחיאות-הכפיים בסבר פנים חמור, כאילו לא הבחין בנאספים.

אחר-כך נערכו ההשוואות בין הנאומים. נאמו של הפרופסור קציר, סטירלי וחיזור, ניכר בו שנאמר מעומק הלב, אם כי נשמע בגלל הנימה החדגונית. ככלתי-אמיתי, נאמו של יצחק נבון היה עשיר, מסוגנן, עזיביטוי ומלוטש. אפילו ההתרגשות הגדולה שאחזה בנאום, לא פגעה בו.

הנאום היה גם מוכר, נשמעו בו המילים "חזון", "עם סגולה", והוא כלל פסוק מתוך הנביא ישעיהו. היו בו פתיחה, המשך וי

שיא-מסיים, וחלוקה לשלושה נושאים. הה מי שאמר כי אילו היה דויד בן-גוריון ספי רדי, ואילו היתה שפתו מדויקת יותר וי מבחינה בין עין לאלף, בין חיות לכ"ף — היה זה נאומו של בן-גוריון.

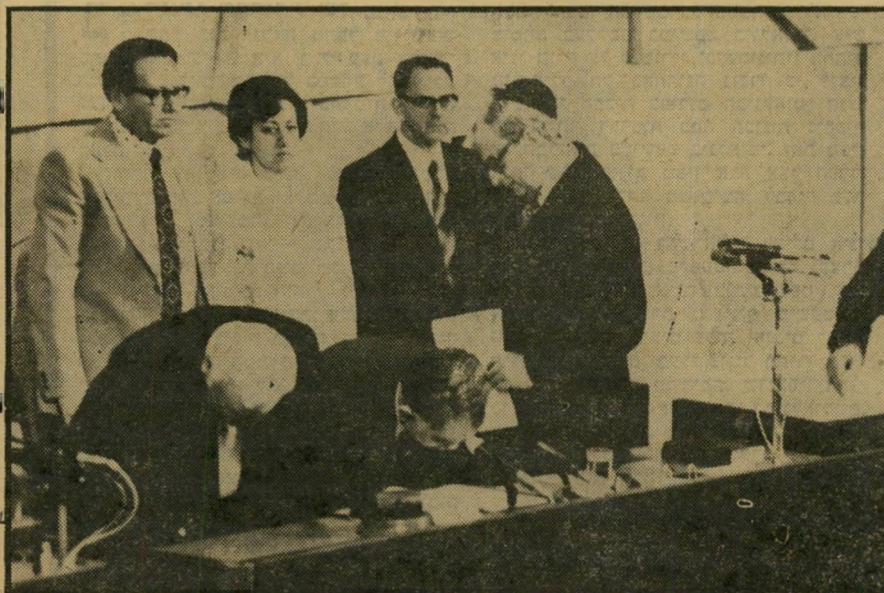
הילדים ערכו השוואות בין המכוניות לגביהם, חילופי המכוניות היוו האות לחיי לופי הנשיאים. אל המישכן הגיע קציר במכונית-השרד ובבון במכונית דודג' "פשוט טה" לבנה. אחרי ההשבעה יצא נבון במכונית-השרד, ואילו קציר בדודג'.

הם יצאו למישכן הנשיא, ואחריהם הי קהל הרב שהיה בכנסת, אליו הצטרפו עוד כמה מאות נכבדים יותר ופחות שלא נמצא להם מושב בכנסת. באולם המרכזי של מישכן הנשיאים ניצבו בשורה יצחק ואופירה נבון, אפריים קציר וגינה קציר. תור ארוך של אנשים, הודגב לאורך כ-200 מטרים. כ-1,500 האישים הכבדים ביותר במדינה, על גשותיהם הלבושות במיטב מחלצותיהן, עמדו זמן רב, חלקם אף יותר משעה, כדי להגיע לתורם וללחץ ארבע ידיים. אבא אבן התעניין, בבדיחות-הדעת, אצל שכנו

שתי הנשיאות אשת הנשיא, אופירה נבון, נרכנת לעבר אשת הנשיא היוצא, נינה קציר. נינה סיפרה לאופירה על החלום שחלמה בלילה הקודם, ובו "מסיבה עם המון אנשים, מוסיקה וילדים". החלום התגשם, יחד עם חלום מישפחת קנדי הישראלית, בקבלת-הפנים שנערכה עוד באותו הלילה.

מישפחה מלכותית

נאם בעבר עשרות נאומים כחבר-כנסת, כדי לשאת את נאמו הראשון כנשיא. אלא שנבון, בגלל התרגשותו הרבה, שכח לחתום על הצהרת-האמונים. הוא נזכר בכך כעבור שניות אחדות, שב למקומו, חתם, ורק אחר-כך פנה לנאום. בתמונה השמאלית נראים יושבראש הכנסת והנשיא היוצא כאילו הם משתחוים עמוקות לכבוד נבון.

השבועה והקידה הנשיא החמישי של מדינת ישראל, יצחק נבון, נושא את שבועת-האמונים שלו מעל דוכן יושב ראש הכנסת. לידו, יושבראש הכנסת יצחק שמיר והנשיא היוצא הפרופסור אפריים קציר. מייד אחרי שסיים את קריאת שבועתו פנה נבון לעבר דוכן הנאומים, שמעליו